

Çifte düyek usulü ayrıca zencîr usulünü meydana getiren beş usulün de birincisidir. Peşrev, kâr, beste, tevşih ve ilâhi gibi formlarda kullanılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ezgi, *Türk Musikisi*, II, 32; V, 284; Özkan, *TMNC*, s. 643; Rauf Yektâ, *Türk Musikisi*, s. 109; Sadeddin Heper, "Türk Musikisinde Usul-ler", *MM*, sy. 345 (1978), s. 14.

İSMAİL HAKKI ÖZKAN

ÇİFTE EZAN

(bk. EZAN).

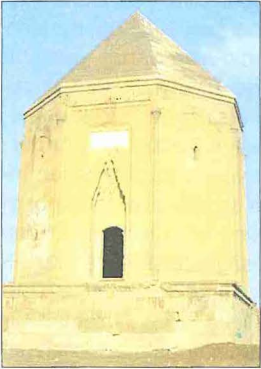
ÇİFTE KÜMBET

Kayseri'de
Anadolu Selçukluları'na ait
iki mezar anıtı.

Şehrin Sivas çıkışının 3. kilometresinde bulunan ve biri ayakta, diğeri XX. yüzyıl başlarından beri tamamen yıkık durumda olan iki kümbete Çifte Kümbet veya Çifte Kümbetler adı verilmektedir.

Yakın geçmişte mühimmat deposu olarak kullanıldığı için hayli zarar görmüş olan ayakta kümbetin kapısında yer alan beş satırlık mermer kitâbeden, Anadolu Selçuklu Sultanı I. Alâeddin Keykubad'ın eşi Melike Âdile (veya Âdiliye) için kızları tarafından 645'te (1247) yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Ustanın adının bulunduğu kabul edilen kitâbe ise okunamamaktadır. II. Gıyâseddin Keyhusrev, üvey annesi Melike Âdile'yi önce Ankara Kalesi'ne hapsedtirip sonra boğdurmuş, kızları da anneleri için Kayseri'deki bu türbeyi yaptırmışlardır.

Alâeddin Keykubad'ın diğer eşi Mahperi Huand Hatun'a ait kümbetin sade bir benzeri olan türbe sekizgen planlı, iki katlı, kubbeli ve piramit biçimli külâhı yıkılmış kesme taştan bir yapıdır. Beşik tonozla örtülü cenazelik katı, kare

Çifte Kümbet -
Kayseri

bir platform şeklinde olan genişçe bir kaide halindedir. Bu kaidenin üstünde yer alan sekizgen gövdenin güneybatı yüzünde giriş bulunur. Gövdenin her köşesine keskin hatları yumuşatan zarif işlemeli sütunçeler konulmuş, ayrıca her yüzey sivri kemerli sathî nişler şeklinde düzenlenmiştir. Saçak altında dış tesirlerle biraz silinmiş durumda bir yazı şeridi vardır. Burada besmeleden sonra Bakara süresinin ilk beş âyetiyle yine besmeleyi takiben Âyetü'l-kürsî bulunmaktadır. Girişin iki yan yüzü ile karşılarna rastlayan iki yüzde içe doğru genişleyen birer pencere bulunur. Bu sadeliğe karşılık giriş cephesi, geometrik süslemeli bordürlerle çerçeveli, mukarnas dolgulu klasik Anadolu Selçuklu kapıları şeklinde ele alınmıştır. İç mekân da sade taş yüzeyler ve kubbe dışında kible yönündeki mihrap tek belirgin elemandır. Bir bakıma kapıyı küçük ölçüde tekrarlayan mihrap nişi yarım sekizgen biçimindedir.

Platformdan kapıya çıkan merdivenin orijinal izleri yakın zamana kadar durmaktaydı. Selçuklu kümbetlerinde gövdedeki kapıya ulaşan basamakların durumu daima tartışmalı olduğundan bu yapıda orijinal merdiven kalıntılarını görmek dikkat çekicidir. Bu merdiven duvara gömülü, altları mukarnas işlemeli altı basamaktan ibaret olup kapıya tek taraftan ulaşıyordu.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Bibi, *Anadolu Selçuklu Devleti Tarihi* (trc. M. N. Gençosman — Ş. Uzluk), Ankara 1941, s. 192-193; Halil Edhem [Eldem], *Kayseriye Şehri*, İstanbul 1334, s. 85-88; A. Gabriel, *Monuments Turcs d'Anatolie*, Paris 1931, s. 70-77; Celal Esat Arseven, *Türk Sanatı Tarihi*, İstanbul, ts., s. 142; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1973, II, 134; Orhan Cezmi Tuncer, *Anadolu Kümbetleri*, Ankara 1986, s. 151-155.

ARA ALTUN

ÇİFTE MİNARELİ MEDRESE

Erzurum'da
Anadolu'nun en büyük
Selçuklu medresesi.

İçkale'de yer alan ve Hatuniye Medresesi adıyla da bilinen Çifte Minareli Medrese, 35 × 48 m. boyutları ile Anadolu'nun en büyük Selçuklu medresesidir. Kitâbesi bulunmadığı için inşa tarihi bilinmeyen yapının, doğu duvarının aynı zamanda kale surunu teşkil etmesi, duvar işçiliğinde malzeme ve yapım farklılıkları olması gibi sebeplerle muhtemelen XII. yüzyılın ortalarına ait bir Saltuk-

lu yapısının kalıntıları üzerine inşa edildiği sanılmakta ve inşa tarihi olarak da XIII. yüzyılın sonları düşünülmektedir. Çok harap bir vaziyette iken IV. Murad (1623-1640) tarafından tamir ettirilerek top imalâthanesi haline getirilen bina daha sonra tekrar medrese olarak kullanılmış, Cumhuriyet döneminde ise bir süre için müzeye çevrilmiştir; halen boştur.

İki katlı ve dört eyvanlı-açık avlulu medrese tipiyle ve taçkapının iki yanına eklenmiş payandalar üzerinde yükselen iki minaresiyle Anadolu Türk mimarisi içinde önemli bir yere sahip olan Çifte Minareli Medrese'nin en fazla dikkat çeken tarafı ön cephesidir. XIII. yüzyılın ikinci yarısından itibaren özellikle medreselerin cephe kompozisyonuna katılan çeşme, niş, pencere gibi unsurlar bu binada da yer almakta, ayrıca Anadolu Selçuklu mimarisinde taçkapıların yan yüzleri süslenmediği halde bu medresede bir istisna olarak buraların da süslendiği görülmektedir. Taçkapının derin nişi çeşitli genişlikte palmet motifli beş sıra şeritle çerçevelenmiş ve üzeri mukarnaslarla örtülmüştür. Yine mukarnaslı olan mihrâbiyeler nisbeten sade, kapı kemerinin yanları ise tamamen bezemesizdir ve Selçuklu taçkapılarının çoğunda bulunan kabara şeklindeki süs unsurları burada yoktur. Şerefeden yukarısı yıkılmış olan her iki minarenin de kaideden en üst noktaya kadar yüksekliği 26 metredir. Tuğla minareler asabalı olup asabaların aralarındaki yivler üçgen çinilerle hareketlendirilmiş, pabuçlara da kare çerçeveye alınmış son derece süslü daireler içinde mavi çinilerle "Allah", "Muhammed" kelimeleri ve dört halifenin isimleri yazılmıştır. Taş kaidelerin alt kısımlarına ise yine iki ta-

Çifte Minareli Medrese - Erzurum

ÇİFTE MİNARELİ MEDRESE

raflı olmak üzere dört tane, kalın birer kaval silmenin çerçevelediği sivri kemerli niş içerisinde, iki ejderhanın kuyrukları ucundaki bir hilâlden çıkan, tepesine çift başlı kartal motifi oturtulmuş hayyat ağacı kabartmaları işlenmiştir; minarelerdeki süslemeler ayrıntılar açısından birbirinden farklıdır. Medrese genelinde oldukça süslü, fakat süsleme çalışmaları yer yer yarım kalmış haldedir. Avludaki pencerelerin kenarlarına da kabartma olarak Bakara süresinin 256 ve Âl-i İmrân süresinin 18 ve 19. âyetleri yazılmıştır.

5,20 m. derinliğinde bir dehliz oluşturan sivri beşik tonozlu giriş eyvanından geçilerek varılan 30,50 × 12,20 m. boyutlarındaki uzun dikdörtgen avlu üç tarafından, sivri kemerler yardımıyla on dört sütuna oturan iki katlı revaklarla çevrilidir. Yan eyvanların önüne rastlayan kısımlarda revak kemerleri eyvanlar gibi çatı hizasına kadar yüksek yapılmış, böylece binanın üst katı eyvanlarla önlerindeki revak açıklıkları tarafından enlemesine ikiye bölünmüştür; dolayısıyla her bölüme ayrı bir merdivenle çıkılır. Girişin sağında bir kenarı 5,80 m. olan kubbe örtülü kare planlı mescid yer almakta, binada bundan başka alt katta yirmi, üst katta yirmi iki olmak üzere toplam kırk iki kapalı mekân bulunmaktadır; bu hacimlerin tamamı beşik tonozlarla kapatılmıştır.

Önündeki revak kemeri ve yanlarındaki kışık dershanelerle birlikte yıkık durumda bulunan ana eyvanın arkasında, binaya bitişik inşa edilmiş içten ve dıştan onikigen gövdeli, külâh örtülü bir kümbet yer almaktadır. Kitâbesi olmadığı için sahibi tesbit edilemeyen kümbetin gövdesi iç içe yuvarlak kemerlerle tezyin edilmiştir ve fevkalâde zengin

süslemeli bir saçak altı bordürüyle sona ermektedir; külâh da gövde gibi fakat daha küçük ve daha sıkı kemerlerle süslüdür. Cenaze mahzeni haçvari planlı ve çapraz tonozlu, iki merdivenle çıkılan mihraplı üst mekân ise içten kubbe örtülüdür ve sanduka mevcut olmadığı için mescide çevrilmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

E. Diez, *Die Kunst der islamischen Völker*, München 1915, s. 115; Abdurrahman Beygu, *Erzurum Tarihi: Anıtları, Kitabeleri*, İstanbul 1936, s. 116-130; Konyalı, *Erzurum Tarihi*, s. 353-354; Aptullah Kuran, *Anadolu Medreseleri*, Ankara 1969, I, 116-123, rs. 288-294; Rahmi Hüseyin Ünal, *Osmanlı Öncesi Anadolu-Türk Mimarisinde Taç Kapılar*, İzmir 1982, s. 25, 36; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1984, s. 152-153; O. Cezmi Tuncer, *Anadolu Selçuklu Mimarisi ve Moğollar*, Ankara 1986, s. 26-28; Ali Emîrî, "Kars Şehri Hakkında Bir Vesika-i Târîhiyye", *Osmanlı Tarih ve Edebiyatı Mecmuası*, sy. 28-30, İstanbul 1336, s. 776; Halim Baki Kunter, "Hatuniye Medresesi", *Ülkü*, I/5, Ankara 1947, s. 17-19; Suut Kemal Yetkin, "Erzurum Çifte Minareli Medresesi", *EAÜİFD*, I/2-3 (1952), s. 46-49; J. M. Rogers, "The Çifte Minare at Erzurum and the Gök Medrese at Sivas", *Anatolien Studies*, XV, Ankara 1965, s. 82-84; Haluk Karamağaralı, "Erzurum'daki Hatuniye Medresesinin Tarihi ve Banisi Hakkında Mülâhazalar", *Selçuklu Araştırmalar Dergisi*, III, Ankara 1971, s. 209-247.

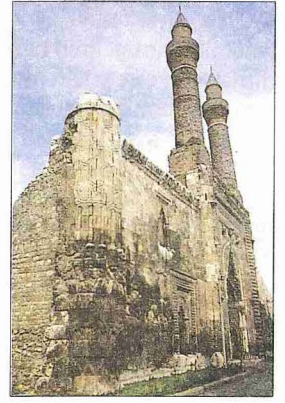

DOĞAN YAVAŞ

ÇİFTE MİNARELİ MEDRESE

Sivas'ta
XIII. yüzyıla ait
Selçuklu medresesi.

Şehrin orta kesiminde Keykâvus Dârüşşifâsı'nın karşısında yer alan medresenin, taçkapı üzerinde bir şerit halinde uzanan celi kitâbesinden 670 (1271-72) yılında İlhanlı Veziri Şemseddin Cüveynî tarafından yaptırıldığı öğrenilmektedir. Aynı kitâbedeki mimar adı okunamamakta, ancak birçok araştırmacı tarafından bu şahsın Külük b. Abdullah olduğu kabul edilmektedir. Yapı hemen hemen bugün sadece ön cephesiyle ayakta kalabilmiş durumdadır. Cephenin arkasında 1882 yılında yapılan ve sonraları okul olarak kullanılan bir hastahane binası yer almaktadır. Medresenin asıl tahrip edilşinin bu binanın yapımı sırasında meydana geldiği anlaşılmaktadır. 37,54 metrelik cephenin ortasında taçkapı, onun üzerinde de iki köşesine gelecek şekilde planlanmış, medreseye adını veren minareler yer alır. Taçkapının iki yanında asimetrik sıralanmış niş ve pencerelerle köşelerdeki silindirik pây-

Çifte Minareli
Medrese -
Sivas

ler, bu âbidevî ölçülerdeki büyük cepheye ayrı bir hareketlilik kazandırmıştır.

Son otuz yıl içinde yapılan kazılardan, medresenin açık avlulu-dört eyvanlı planında ve iki katlı olarak inşa edildiği, ayrıca iki yanında bulunan bina temellerinden de bir külliye birimi olduğu anlaşılmaktadır. Bu temellerden, etrafında su künkleri ve su ile ilgili başka malzemeler bulunan bir hamama, diğerinin ise bir zâviyeye ait olduğu sanılmaktadır. Sağlam vaziyetteki ön cephenin arkasında değişik ölçülere sahip üç beşik tonozlu odanın dışında ayakta kalabilmiş başka mimari eleman yoktur; ancak kazılar neticesinde bulunan temellerden köşe odaları ile yan eyvanlar arasında üçer hücrenin yer aldığı tesbit edilmiştir. Bugün ortada görülen kısa sütunlar yapının ikinci katının dayanaklarıdır. Kesme taşın bolca kullanıldığı medresede özellikle süsleme unsuru olarak tuğla malzemeye de yer verilmiştir.

Taçkapının girişinde ortada mukarnaslı büyük bir niş, iki yarıda da onun benzeri küçük nişler yer almaktadır. Beşik tonoz örtülü giriş eyvanının iki yanında yukarı çıkan merdivenler bulunmaktadır. Taçkapının üzerinde yükselen, geometrik çini süslemeli tuğla minareler kapının ihtişamını artırmaktadır; minarelerin şerefe korkulukları dahil petek ve külâh kısımları sonradan yapılmıştır. Taçkapıya yanlardan bakıldığında minarelerin tabii uzantısı olan yarım silindirik gövdeler üzerinde, Divriği Ulu Camii'ndekileri hatırlatan dış taşkın çiçek demeti şeklinde yüksek kabartmalar görülmektedir; bu demetler alt ve üst kısımlarından ince birer burmalı şeritle birbirlerine bağlanmıştır. Taçkapı bordürünün en dıştaki süsleme kuşağını teşkil eden bu silmenin hemen yanında içeri doğru sırasıyla mukarnaslı ve çiçek bezemeli bir çerçeve, onun yanında palmet dizisi, he-

Çifte Minareli Medrese'nin içinden bir görünüşü - Erzurum

